

Peter Van Mol: “De ZWK scoort kwalitatief zeer hoog”

Een gezellige man, die het in zijn loopbaan bijzonder ver geschopt heeft en die b.v. op het einde van zijn carrière alleen nog verantwoording moest afleggen aan de Nationale Bank van België.

Ook een heel speciale kerel. Wie leerde nu zijn vrouw kennen op het toilet? Peter Van Mol deed het. Wie begint er na een aantal jaren werken in verschillende bedrijven plots weer met universitaire studies en het behalen van een Masters-diploma? Peter Van Mol deed het. Wie beslist bij de afwas dat hij toe was aan het stichten van een eigen firma? Peter Van Mol deed het.

Hoog tijd om na één jaar lidmaatschap bij de ZWK eens te gaan praten met deze merkwaardige, toffe 68-jarige mens, die ook naast zijn beroepsloopbaan niet bleef stil zitten en samen met zijn charmante Christiane deelneemt aan verschillende activiteiten. Ze hebben trouwens samen nog grootse plannen.

Het eerste wat opvalt, is dat ze in een prachtige straat wonen in Reet. Doodlopend in een groot bos. “Ons huis is gebouwd in 1984 en we wonen hier sinds 1985. Een schitterende buurt. In zulk straatje was het bijna evident dat er elk jaar een buurtfeest georganiseerd werd. Elk jaar gaan we zelfs met vele burens op gastronomisch weekeinde. Onze kinderen – een dochter (° 1982) en twee zonen (° 85 en ° 89) – hebben hier een gezellige jeugd gekend. ’s Avonds moest je ze maar gaan zoeken in de bossen op het einde van de straat. En bij buurtfeesten zien we dat de kleinkinderen van onze burens zich ook daar nog rot amuseren.”

Mis je toch een redelijk grote afstand met de stad niet?

Peter Van Mol: “Dat valt best mee. Vlakbij heb je de bussen 180, 181, 183 en eventueel kunnen we ook de trein in Schelle of de waterbus in Hemiksem nemen. Ook met de auto naar de P+R Schoonselhof of deze van Olympiade om dan met de tram verder naar Antwerpen of het sportpaleis te gaan. . We zijn trouwens onlangs nog probleemloos gaan kijken naar ‘Met Geubels in bad’. En om naar de repetities te gaan, fiets ik meestal samen met Marc Coremans, die intussen nog een stukje dichterbij ons woont in Aartselaar.”

Klopt het dat je jouw echtgenote leerde kennen op het toilet?

“In onze jeugd jaren werden er vrij veel fuiven gehouden in jeugdclub Horizon op het Kiel en in De Tombe in Wilrijk. Het was op zo’n fuif dat ik stond te wachten op een vrij plaatsje aan het toilet en naast mij stond ook Christiane te wachten. Zo geraakten we in gesprek. Twee maanden later zagen we mekaar opnieuw bij een fuif in het Valaarthof, om onze hoek in Wilrijk. Zij was 15 jaar, ik 16 en sindsdien zijn we altijd bij mekaar gebleven en in 1979 zijn we getrouwd.”

Vertel eens waar je jouw studies gedaan hebt.

“Een bizar traject. Na 5 jaar middelbare studies aan het Pius X-instituut op het Kiel, ben ik twee jaar gaan studeren bij het PIVA, in de afdeling hotelbeheer. We zijn met z’n zevenen afgestudeerd en drie ervan zijn verder gaan studeren. Zo ben ik begonnen met accountancy en later ook nog fiscaliteit bij o.a. de Belgische Kamer voor Rekenplichtigen in de Nerviërsstraat.”

Toe ben je begonnen aan een lange beroeps carrière...

“Klopt. Ik begon bij Elma TTC, een firma met winkels die elektrische materialen leverden en allerlei soorten elektronica. Ik werkte er twee jaar als ‘financial controller’.

Dan ging ik naar AKAI in Burcht, een onderdeel van een Nederlandse maatschappij, waarbij o.a. de Verenigde Oost Indische Compagnie hoorde. Administratief was er niks in Burcht. Mijn taak bestond er dan ook in om de volledige administratie (orderbeheer, magazijnbeheer, boekhouding, ...) middels de IT-systemen die draaiden in Nederland, op te zetten. Probleem was echter dat die IT-systemen niet conform waren met de Belgische wetgeving. Toen ik dat meldde, kreeg ik als opdracht om dat dan wel in orde te brengen voor alle maatschappijen van die groep, waarin o.a. grote firma's als Citizen, Free Time, Adidas en Canon behoorden, waar zij alle volgens de wet verplichte zaken nog met de hand moesten uitwerken.”

Wel een lastige en ingewikkelde karwei?

“Ik vond dat ik opnieuw verder moest studeren: naar de KU Leuven, één jaar RU Gent en dan twee jaar Masters in Antwerpen met de bedoeling mee te zijn met alle IT-aspecten. We hebben daar toen een groepje opgericht met o.a. professor Wim Van Grembergen en mensen van o.a. Swift en de Nationale Bank. We hebben toen een tekst opgesteld onder de noemer COBIT, wat stond voor COntrole Objectieven op IT.”

Opnieuw gaan werken ook...

Nee, ik ben altijd blijven werken, maar heb veel opleidingsdagen van de firma gekregen en veel avonden en zaterdagen opgeofferd. Ondertussen was ik verhuisd van Akai in Burcht naar het hoofdkantoor en was ik verantwoordelijk voor hun ‘buitenlandse ‘ vestigingen: ik was dus werkzaam in Frankrijk, Engeland, Duitsland, België, terwijl het centrum voor het automatiseren van de administratieve systemen in het Nederlandse Etten-Leur lag.

Daarna ben ik in 1988 overgestapt naar een Belgische firma SOFTCELL en daar ontwierpen we een ERP-systeem (enterprise resource planning), waarbij alle bedrijfsonderdelen geïntegreerd werden in één systeem (dus geen apart ordersysteem of voorraadbeheerssysteem of boekhouding of ...) zodat als b.v. de stock veranderde dat onmiddellijk ook in de boekhouding merkbaar werd. Ik werkte daar voornamelijk voor hun klant “D’Ieteren coördinatiecentrum” voor speciale financieel technische toepassingen (factoring, money trading, valuta trading, etc...)”

Het verliep niet allemaal naar wens?

“Ik was met mijn vrouw in de keuken mee de afwas aan het doen en ik stond daar maar te mekkeren over een aantal zaken die niet naar mijn zin verliepen en plots zei Christiane: “Als je vindt dat je het allemaal beter kunt, begin dan met een eigen firma!”

En zo geschiedde. In 1992 hebben we dan met z'n tweeën een zelfstandige firma opgericht, waar later elf man de dienst zou uitmaken. Wij hadden dan ook niet van de minsten als klant: Proctor&Gamble, Mitsubishi, Johnson & Johnson... “

Alles evolueerde dus in de positieve richting?

“Ja. Maar wat gebeurde er in 1998? Windows 95 is toen gekomen en vanaf 2000 veranderde compleet alles op wereldniveau. Omwille van de wereldwijde doorbraak van Windows zouden we al onze software moeten herschrijven om daarin mee te doen. Maar in ons hart waren we eigenlijk geen software ontwikkelaars pure sang, maar gebruikten wij onze software om bedrijfsprocessen te automatiseren.

Via een Deens project hebben we dan de eigen software afgebouwd en overgeschakeld naar ‘standaard software’ of software van derden...”

Maar het kan soms raar lopen in een professionele carrière...

“Inderdaad. Ik had al eens een taxi gedeeld met iemand van Deloitte en we hadden met die firma ook al samen gewerkt. Op een bepaalde dag kom ik thuis en mijn vrouw zegt dat ik zo snel mogelijk naar Deloitte moest bellen. Een nieuwe vette klant wellicht?

Ik werd uitgenodigd om met hen aan tafel te gaan zitten. Ze hadden onze firma doorgelicht en ze wilden ons kopen! Dat was eventjes een moeilijk moment, want wat was mijn ambitie nu precies? Wilde ik ‘baas’ blijven of werd ik consultant bij een grote maatschappij, die mij tegen een goede prijs wilde en waar ik verder mijn ding kon doen. Daar kwam bij dat de wereld van IT eigenlijk gesplitst was in de ‘I’ van informatie en de ‘T’ van technologie. Bij Deloitte hadden ze wel heel wat technische mensen in dienst, terwijl ‘informatie’ eigenlijk een beetje mijn ‘dada’ was.”

Alles dus opnieuw in orde wat jou betrof...

“Dat dacht je maar. In 2004 kocht Microsoft de firma NaVision op, die gespecialiseerd was in ‘business applications’. Maar vermits Deloitte ook bedrijfsauditor was voor Microsoft, betekende het dat er een ernstig ‘conflict of interest’ dreigde als daar binnen de zes maanden geen oplossing voor gevonden werd. Deloitte wereldwijd moest stoppen met de NaVision software implementatie bij hun klanten. Voor Deloitte België betekende het dat 28 hoog gespecialiseerde mensen het bedrijf moesten verlaten en dat we een aantal belangrijke klanten dreigden te verliezen. We hebben dan een aparte ‘unit’, samengesteld door mezelf, in het leven geroepen, een afdeling die dan door Deloitte verkocht werd aan een lokale kleine software firma.

Dat heeft twee jaar geduurd. Qua mentaliteit waren de Belgische bedrijven immers te klein. De meeste KMO’s waren dikwijls familiebedrijven, die meer bezorgd waren over het aantal door ons gefactureerde uren, dan over het voordeel om hun processen te verbeteren en zo meer omzet te maken of betere service te kunnen bieden.”

Dat zag je niet zitten?

“Het werd een overstap naar Banksys dat even later door de Belgische banken verkocht werd aan ATOS, een Franse IT-reus, en die nog later een zelfstandig beursgenoteerd bedrijf werd: Worldline. Ik werd er chief-IT auditor en vanaf 2011 ‘compliance & risk officer’, d.w.z. dat ik verantwoordelijk was voor naleving van alle wetten en reglementen waar elk financieel instituut aan moet voldoen. Niet zo maar een bedrijfje. Via Atos Worldwide hadden ze 130.000 personen in dienst, gespreid over zeventien landen.

Dat maakte dat ik alleen nog verantwoording moest afleggen en rapporteren aan de Raad van Bestuur en de verschillende Nationale Banken waar we een licentie hadden (België uiteraard, maar ook Nederland, Frankrijk, Spanje, Tsjechië, ...). En wees maar zeker dat daar rekening mee werd gehouden. Zeker nadat RABO-bank 750 miljoen Euro moest betalen omdat zij zich niet aan de regels gehouden hadden. ING kreeg om die reden 1,2 miljard Euro boete, terwijl bij een Nederlandse verzekeringsmaatschappij het ganse management aan de deur werd gezet om dezelfde redenen.

Als er één ding is dat ik geleerd heb in mijn ganse loopbaan, dan was het wel dat ik me permanent moest bijscholen om van alles op de hoogte te blijven.”

Waren al die drukke bezigheden wel te combineren met jouw gezin? Nooit verwijten gekregen dat je soms niet aanwezig was?

“Christiane is klinisch laborante van beroep en zij heeft me steeds in alles ondersteund. Niet altijd even simpel in een periode dat er nog geen sprake was van een GSM. Maar sinds Kathleen in 1982 geboren werd, kon ze haar werk in het Middelheim ziekenhuis halftijds verder zetten.

Ik denk ook niet dat de kinderen er een trauma aan over gehouden hebben. Het langste dat ik ooit weg geweest ben, is drie weken Dallas. Ik heb trouwens een hekel aan vliegen en Christiane heeft dat ook.

Op alle communie- en trouwfeesten was ik aanwezig, zelfs als dat huwelijk op Bali voltrokken werd. Mijn dochter haar partner is een Ecuadoriaan, mijn oudste zoon is getrouwd met een Indonesische en mijn jongste zoon heeft me dan weer tevreden gesteld door een relatie te hebben met een meisje uit de Kempen. We hebben intussen zes kleinkinderen: 4 uit een rechtstreekse relatie en 2 plus-kleinkinderen. Leuk!”

Heb je vroeger ook nog mee gezongen in andere koren?

“Ja, ook dat nog. Ik zong vele jaren in het vast koor van Carolus Borromeus, o.l.v. Geert Dhollander, vooraleer die naar Berkeley vertrok. Hij werd opgevolgd door Eric Demarbaix en het ging eigenlijk teloor met Willem Ceuleers als dirigent.

Ik heb dan nog een tijdje gezongen bij Capello di Albero o.l.v. Peter Ickx. Bij de Triton Singers was het meer popmuziek en ook bij Blendisso heb ik gezongen, maar ik was er de enige bas tussen drie tenoren, drie alt en drie sopranen. Dat zorgde voor nogal wat druk op mijn schouders en toen Corona kwam, ben ik met alles gestopt.

Nadien ging ik toch wel opnieuw op zoek naar een klassiek koor en dat vond ik bij de ZWK. Zij zingen ook meestal het muziekgenre dat ik verkies. Ik ben nl. niet gek van popmuziek.”

Je houdt dus duidelijk wel van muziek...

“Zeker. Zo ben ik al tien jaar lid van het BATS (British American Theatre Society), dat normaal gezien elk jaar in Antwerpen optreedt met een combinatie van pantomime en de typisch Engelse ‘variety show’. Samen met mijn dochter ben ik daar al eens een keer opgetreden met een soort hilarisch liefdeslied. Intussen werd ik ook gevraagd door collega Peter Claes, omdat ze in zijn gemengd mannenkoor Il Cuore bassen te kort kwamen. Het gemengde zit hem alleen in het feit dat ze over een vrouwelijke dirigente beschikken.” *(lacht)*

Maar je kwam tenslotte ook bij de ZWK terecht...

“Mijn broer kende Johan Clerckx en hij stelde voor om eens te luisteren naar de muziek die jullie zongen. Ik zocht inderdaad iets klassiekers en ik heb toen geluisterd naar de muziek zoals we die gezongen hebben bij ‘Onder een dekentje’ en dat sprak me wel aan.

Ik heb helemaal geen problemen om binnen jullie groep te integreren. Ik heb veel gewerkt met allerlei mensen, bedrijven en culturen. Ik heb ook het gevoel dat de groep mij ook

aanvaard heeft en ik moet zeggen dat ik bijzonder positief onthaald ben bij jullie kring. Bovendien is de zus van Marc Coremans een jeugdvriendin van Christiane.”

Hoe beoordeel je intussen de ZWK?

“Ik heb dus al wel in een aantal koren gezongen en ik kan dus wel een beetje vergelijken. Wel, dan moet ik eerlijk toegeven dat de ZWK kwalitatief heel hoog scoort. Ook voor de snelheid waarmee jullie een aantal liederen aanleren, zeg ik ‘chapeau’. En toen ik tijdens een recente repetitie van ‘Die Schöpfung’ de tenoren bezig hoorde tijdens hun solo, kwam ik echt onder de indruk van de zuiverheid van die stemmen. Dat was er ‘boenk’ op. Zeer straffe tenoren, vind ik.”

Heb je buiten al die bezigheden nog tijd voor hobby’s?

“Absoluut. Ik kook heel graag en ik ben ook regelmatig als hulpje van Christiane in de tuin bezig. Mijn vrouw en ik gaan ook al jaren samen dansen bij dansschool Ekkart, vroeger in Mortsel, nu in Lint. Terwijl ik ga zingen, is mijn vrouw ook nog bezig met yoga, pilates en dat soort dingen. En natuurlijk slorpen de kleinkinderen ook een behoorlijk pak van onze tijd op.

Verder reizen we ook beiden graag. Binnenkort zijn we voor een vijftal weken weg met de caravan: dit jaar richting Baskenland en Noord-Spanje. We hebben al leuke tochtjes gemaakt: onze huwelijksreis ging naar Mallorca. We deden ook al een tocht van 33 dagen doorheen Scandinavië. Dat was nog met een zelf ontworpen tent en dat betekende ook 28 dagen opstellen en afbreken van die tent. Toen de kinderen klein waren, gingen we op reis met een camping car. Dat reed vlot. Later, toen de kinderen niet meer meegingen, zijn we overgestapt naar meer luxe en hebben we eerst de caravan van mijn schoonouders overgenomen om dan een eigen (meer moderne) caravan te kopen.

Tijdens de meeste van onze vakanties gaan we ook veel wandelen. Wij zijn hier ook in de buurt met een reeks vrienden in wandelclub ‘De Kleitrappers’, waarmee we op één namiddag gemakkelijk 15 kilometer stevig wandelen.

En tenslotte lees ik ook graag boeken. Ik verveel me dus niet dadelijk!”

Nog bepaalde wensen voor de toekomst?

“In de eerste plaats natuurlijk zo lang mogelijk gezond blijven. Nog veel reizen maken. En we dromen er mettertijd allebei nog van om terug te verhuizen naar HET stad!”

Advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Comfortzone

Met het concert 'Onder een dekentje' van vorig jaar kregen de zangers, alleszins die van de ZWK, de kans om uit hun comfortzone te treden.

Die zone, als ik me niet vergis, strekt zich uit van het gregoriaans tot 'Liefde gaf u duizend namen' met hier en daar – vooral in recente tijden – uitschieters naar lichtere genres. Muziek dus die vooral onder de noemer 'klassiek' valt.

Maar is dat wel de zone waarin onze leden zich in de dagelijkse praktijk echt comfortabel voelen?

Worden ze gewekt door Klara of kust, ik zeg zo maar wat, Madonna ze wakker?

Mijn collega's-koorleden met wie ik over klassieke muziek kon praten, waren op één hand te tellen. Marc S. – waar is die gebleven? – was een enthousiaste liefhebber en, al deelde ik zijn passie voor Requiem niet, ook Sus B. kende zijn klassiekers.

Er kan uitreuen gediscussieerd worden over het begrip 'klassiek' in de muziek.

Voor het grote publiek is het meestal synoniem van 'oubollig'.

Enigszins onterecht, want ook nu zijn er nog componisten, waaronder zeer jonge, die het 'klassieke genre' beoefenen. Voor de goede orde, ik bedoel niet die zelfverklaarde genieën die in de eenzaamheid van hun corona-isolement achter hun piano zijn gekropen en momenteel met hun, eentonig en slaapverwekkend getokkel – genre Einaudi – op 'ernstige' zenders volop vrije baan krijgen. (Dat zeurderig gedoe wordt, heb ik me laten wijsmaken, ook als kalmeringsmiddel gebruikt tijdens zogenaamde therapeutische sessies.)

Strikt genomen verwijst 'klassiek' naar, om het wat pompeus uit te drukken, 'wat de eeuwen getrotseerd heeft'. Al moet er soms een beetje stof weggeblazen worden.

Over de komende eeuwen, kan ook Madame Blanche geen zinnige uitspraken doen.

Uiteraard heeft ook het lichtere genre zijn klassiekers.

Onlangs verscheen *Masters of pop*, een boek van musicoloog Jeroen D'hoë.

Geen woord over de dames in hun blote kont die al een poosje het mooie weer maken. Elvis Presley, *Chuck Berry Is on Top* en *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* van The Beatles komen wel aan bod. 'The Beatles hebben hun luisteraars ondergedompeld in een speciale, psychedelische tijdgeest en daarbij de nieuwe klassiekers gemaakt.' Ik geloof de auteur op zijn woord.

Of, en dat even tussen haakjes, één van de deelnemers van de freakshow waarin af en toe ook gezongen wordt en die wereldwijd gekend is als 'Eurovisiesongfestival' ooit het boek zal halen, lijkt me twijfelachtig. Hoogstens – zeker voor wat de editie 2024 betreft – als case study in handboeken over massapsychose, influencers en het belazeren van de meute.

(In NRC had Youp van 't Hek het over een 'hysterisch zangfeestje'!)

Kan iemand nog de song nazingen die, pakweg vijf jaar geleden, als 'beste' bekroond werd? (In 1960 won Jacqueline Boyer met *Tom Pillibi* het Festival.

Tom Pillibi a deux châteaux, mijn generatie weet het nog perfect en kan het zonder veel te pramen ook nog zingen.)

In vervlogen dagen ging ik vaak naar – klassieke – concerten en opera-uitvoeringen.

Nu, buiten een verloren ziel zoals André F. of Karel D., ontmoette ik in de concertzaal of de opera zelden of nooit een collega van het koor.

Een beetje bizar, want gedurende jaren hebben heel wat zangers met enthousiasme op de planken én in de coulissen van de opera hun beste beentje voorgezet.

Ook de platenindustrie verdiende er een, weliswaar sobere, stuiver aan.

Een ‘Damnation de Faust’ bijvoorbeeld moet hier of daar nog ergens in de platenkast van een ouder of ex-lid staan. En wie weet zelfs een ‘Mathis der Maler’, een werk waarop we destijds serieus onze tanden stuk gebeten hebben.

Al hebben we doorgebeten. Zelfs tot in de Munt in Brussel.

Maar de angst dat het glazuur zou aangetast worden, bleef.

Een dirigent hoefde het niet in zijn hoofd halen om met een ietwat ‘modern’ werk op de proppen te komen, genre Raymond Schroyens, dat een beetje pijn aan de oren deed en niet in harmonie was met onze comfortzone.

‘Mogen we het al kapot scheuren?’ Verder dan deze primaire evaluatie kwamen we meestal niet.

Het gewone repertorium van de WK dat hoofdzakelijk uit ‘klassieke werken’ bestond, bleek dan toch een veilige haven. Als het maar niet ‘wrong’!

In een niet zo ver verleden mochten WK’ers de toppers uit hun platenkast aan hun collega’s voorstellen. Ik was er nooit bij, maar uit de verslagen in Krabbels bleek dat er nogal gemakkelijk begaanbare paden bewandeld werden die soms – we blijven tenslotte jong van hart – eerder naar Werchter dan naar deSingel – in één woord – leidden.

Toegegeven, de dresscode van de beide locaties is niet echt compatibel.

En in een heuse concertzaal is het niet meteen bon ton om de muzikanten vocaal te begeleiden of smartphones te laten rinkelen.

Maar pak en das?

Die tijden zijn voorbij.

Een korte broek voor mannen is – voorlopig? – niet echt aangewezen en dames tutten zich voor bepaalde gelegenheden nu eenmaal graag op, ook buiten de concertzaal trouwens.

‘Ik zou graag het punt bereiken waarop ik meer van klassieke muziek kan genieten.

Maar het snobisme dat er omheen hangt, staat me tegen.’

(Uit een interview met schrijver Michel Faber in De Standaard der Letteren)

Niet luidop meezingen, zijn commentaar sparen tot na het concert, alleen op het gepaste moment in de handen klappen en een glaasje drinken tijdens de pauze, is geen snobisme maar fatsoenlijk gedrag.

Toegegeven, lang geleden ging het er in concertzalen en opera’s ietwat minder gedisciplineerd aan toe, maar persoonlijk vind ik het geen probleem dat er niet meer, onder het nuttigen van een lunchpakket, luidop commentaar op het muzikale gebeuren mag gegeven worden.

En, laten we eerlijk wezen, is Tomorrowland niet snobisme in het kwadraat?

‘Het is heel moeilijk om van muziek te houden waarvan de groep waartoe je behoort niet houdt. Alleen al omdat het gesprek stilvalt als je het daarover hebt: er is geen gedeelde ervaring.’ (Michel Faber)

Die gedeelde ervaring, ik gun ze iedereen in de Kring.

En Rammstein, Foo Fighters en consoorten, voor mij niet gelaten.

Integendeel, zo leer ik ook nog wat.

Jan Mattheussen: “Na 42 jaar werken en 36 jaar hoofdverpleegkundige zit mijn taak er bijna op”

“De passie voor het vak en de gezondheidszorg is nog volop aanwezig. Hierdoor wil ik toch nog even mijn grote bezorgdheid meegeven,” vindt ex-ZWK’er Jan Mattheussen (en broer van Marc).

Voor Eigen Krabbels vonden we dit een meer dan zinnige tekst met een grote bekommernis voor de patiënt.

Dus ga je gang, Jan!

“Als we willen blijven gaan voor een kwalitatieve patiëntgerichte zorg is een directe interactie met de patiënt van extreem belang.

Ik ben mij ervan bewust dat een team van een verpleegafdeling uit meer dan alleen verpleegkundigen kan bestaan. De zorgkundige, de logistieke en administratieve medewerker hebben zeker hun plaats verdiend op een afdeling. Het is echter een kunst om alle medewerkers correct te laten samenwerken waarbij ieder gebruikt maakt van zijn talenten en skills. Het kan niet de bedoeling zijn om verpleegkundigen steeds verder en verder te verwijderen van het bed van de patiënt en het veldwerk (wassingen/verbanden/...) meer in de handen van zorgkundigen of de basisverpleegkundigen te duwen. De directe interactie met de patiënt tijdens een wassing, een mobilisatie, een medicatietoediening, een ...zorgt voor een correcte observatie van de algehele toestand van de patiënt. Deze informatie gekoppeld aan een duidelijk en objectief observatierapport, vormt de hoeksteen waar artsen en andere paramedici kunnen op verder bouwen.

Ik ben dan ook ten zeerste verrast en gechoqueerd als een student verpleegkunde mij recent overviel met de opmerking : “Oei, moeten wij hier nog patiënten wassen op deze afdeling. Dat is toch voor de zorgkundigen”.

De te hoge werkdruk bij verpleegkundigen en zorgkundigen, kunnen we zeker verbeteren door te kijken en effectief in te zetten op taakuitzuivering om zo tot de “core business” van elke medewerker binnen het team te komen. De verpleegkundigen en zorgkundigen staan

samen in voor de volledige effectieve fysieke verzorging van de patiënt vanuit een holistische visie.

De logistieke medewerker zorgt voor een optimale werksituatie waarbij steeds alle materiaal voor handen is en waarbij gans het gebeuren rond maaltijden, magazijnvoorraadbeheer, aanvullen van verbandkarren, ... door hen gestuurd wordt.

De administratieve medewerker neemt bijna voor 80 % het administratieve pakket van de verpleegkundigen en zorgkundigen over wat een zeer grote tijdsbesparing betekent, die terug kan geïnvesteerd worden in het centraal stellen van de patiënt.

Niet alleen de administratieve voorbereiding van opnames en ontslag maar ook, op basis van een duidelijk sjabloon gestuurd observatieverslag per ingreep/per pathologie, wordt het EPD volledig correct up-to-date gehouden en de gegevens ingevoerd.

Het is de verdere broodnodige ondersteuning van allerlei andere diensten die de werkdruk voor de zorgverleners verder kan doen afnemen

Ik denk hierbij aan een duidelijk digitaal uitgewerkt verpleegkundig en medisch procedureboek, het centraal patiënten transport, een centraal 24 uren medicatiedistributiesysteem, een gebruiksvriendelijk Epd met klinische paden, leesbare activiteitenplannen met geïntegreerde medische ordersets, het invoeren van spraaktechnologie, het opnemen van parameters met multiparameter toestellen en glucosemeters die rechtstreeks gekoppeld zijn aan het Epd en nog vele andere nieuwe, gebruiksvriendelijke technologieën.

De uitzuivering en ondersteuning kunnen er zeker voor zorgen dat de patiënt daadwerkelijk opnieuw centraal komt in het werkveld van de zorgverleners.

Apetrots ben ik als ik met deze ogen kijk naar mijn eigen team en zie hoe elke medewerker stilaan zijn plaats heeft gevonden in dit multifunctioneel /disciplinair team en met onderling respect dagdagelijks als team het werk realiseert.

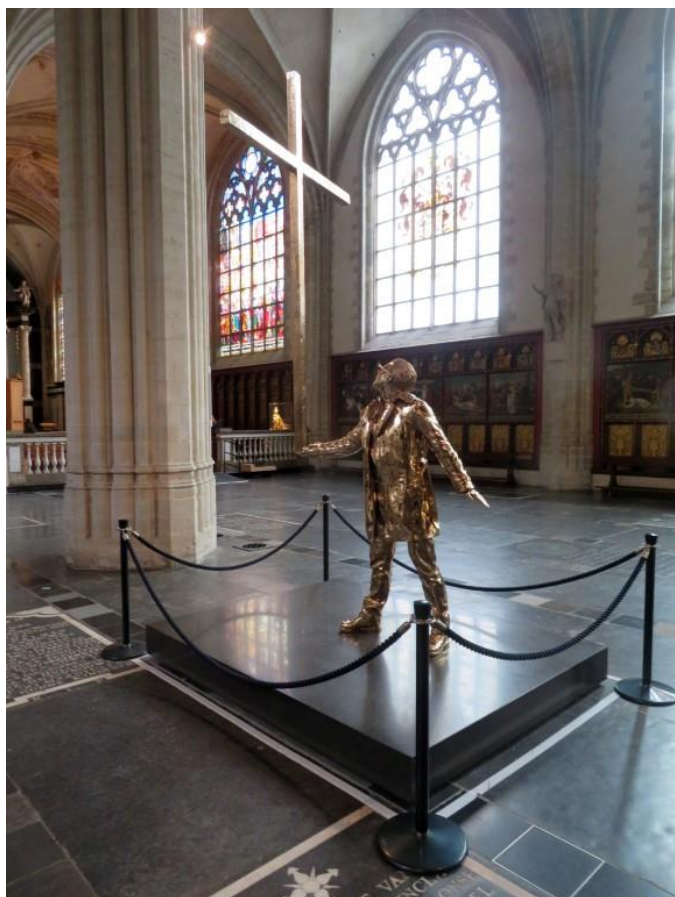
Ik ben tevens verheugd als ik merk dat ook onze patiënten deze manier van werken als zeer positief weten te appreciëren en te waarderen. De ijskast puilt dan meestal ook uit van de dozen pralines en "merciekes" en andere zoetigheden. Het is echter alleen nefast voor mijn eigen gewicht (een werkpuntje!).

Laten we ons beroep als verpleegkundige niet degraderen tot een kille computerfunctie, maar trots uitdragen als een zorgdragende, specialistische functie die elke dag het verschil kan en wil maken voor elke patiënt .

Ik blijf ervan overtuigd dat gepassioneerde warme zorg leidt naar waardering en ontzettend veel werkvoldoening geeft.

Er is niets mooier dan zorgen voor..... .”

ZWK viert mee 150-jarig bestaan van Sint-Norbertusinstituut in de kathedraal.

Ze waren er allemaal: Pieter-Pauwel Rubens, Jan Fabre, Sam Dillemans, monseigneur Bonny, een hele resem oud-leerkrachten van de school en liefst 1000 leerlingen van het Sint-Norbertusinstituut, voor zover ze al niet in de ochtendviering in Sint-Michiël aanwezig waren tijdens de ochtenduren. De kathedraal was immers te klein. En toch konden de mannen van de ZWK er nog nét bij om zowaar twee liederen te zingen. In uniform! En mét blauwe versieringen;

Tegelijkertijd konden we ook nog één en ander leren over de geschiedenis van de school en over Sint-Norbertus himself.

Priester Theofiel Rocourt stichtte 150 jaar geleden de school, die dus opgedragen werd aan Sint-Norbertus met de bedoeling te bouwen aan een school met een lange traditie in Antwerpen.

Een uitstekend argument voor een geïnspireerde bisschop Bonny om voort te bouwen op het lied ‘You raise me up, more than I can be’, ook in het Wandelkringarchief een gekende song. “Samen bidden schept verbondenheid en creëert een band tussen mensen.” Verwijzend naar de nakende examens hoopte hij dat alle leerlingen geluk en voldoening zouden vinden in hun werk en mee zouden zorgen voor vrede in de school en ook er buiten. Als erkenning van alle aanwezigen werd ook een tekst uit de Koran voorgelezen, die – net als het evangelie – verwees naar een grote barmhartigheid onder de mensen.

Sint-Norbertus

Sint-Norbertus van Gennep werd rond 1080 geboren in Xanten en aanvankelijk was hij een wereldse man, genietend van de geneugten uit zijn tijd. Maar aan dat leventje kwam plots een einde toen een bliksemschicht zijn paard op de grond liet vallen en hij er even bewusteloos bij lag.

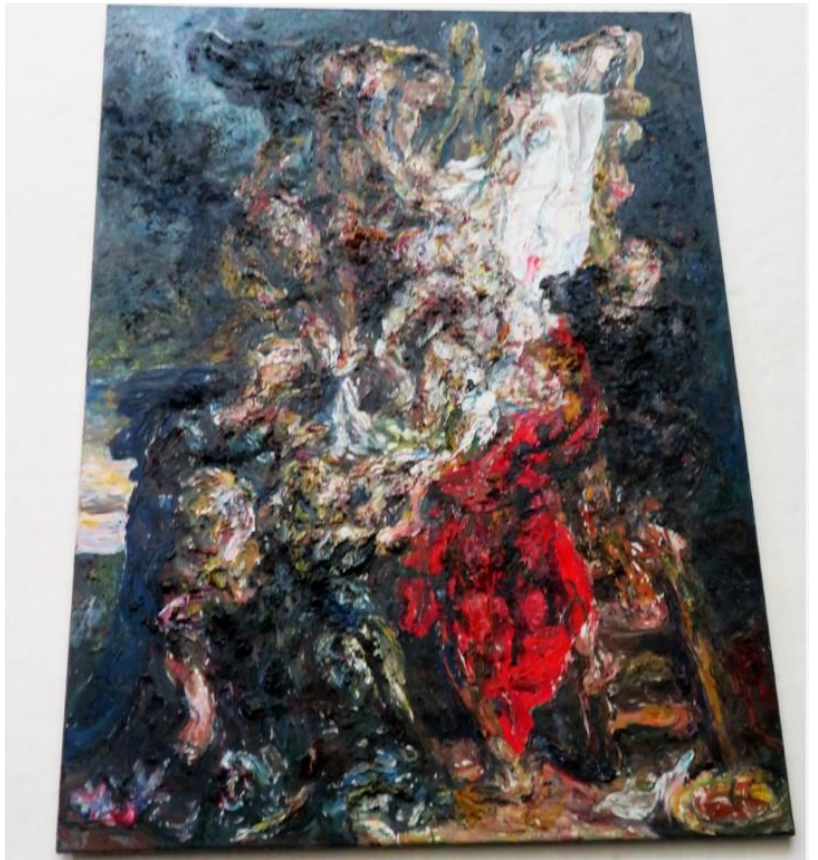
Vanaf dat moment kwam hij tot inkeer en wijdde hij zijn leven aan God. Hij werd priester en legde zich toe op spiritualiteit en dienstbaarheid. In 1120 stichtte hij de premonstratenzerorde, ook wel de Norbertijnen genoemd. Zij legden de nadruk op armoedebestrijding, gemeenschapsleven en evangelisatie. Zelf werd hij beroemd als prediker en zijn vermogen om conflicten te sussen. Hij stichtte vele kloosters, geestelijke gemeenschappen, scholen.. tot hij in 1134 overleed en later heilig verklaard werd wegens zijn toewijding aan God en zijn inzet voor het welzijn van anderen.

Op hier en daar een gsm-beoefenaar na, werd de dienst aandachtig gevolgd en de leerlingen keken verbaasd op hoeveel vaders hun kinderen in het verleden op de schouders gehesen hadden. ‘You raise me up’...

Kortom, een gesmaakte viering en onze twee liederen – zelfs gestart zonder gebroken stemvork – kregen volle erkenning. Zeker toen de directrice van Sint-Norbertus een speciaal dankwoordje over had voor ‘het mannenkoor van onze school.’”

Steeds bereid tot verdere samenwerking!

Weet je dat ...

...er weer enorm veel werk werd verzet door de werkploeg van Radeske tijdens het Sinksenweekeinde? Kleine reparaties, schilderwerken, opkuis, tuinonderhoud... De lijst met op te volgen werkzaamheden werd weer volledig afgevinkt, of toch zo goed als.

...na zulk zwoegwerk ook gedacht werd aan de innerlijke mens, waarvoor dank aan Leo met zijn heerlijke maaltijd en aan Marc voor het lekkere aperitief en het voortreffelijke restaurant. Dit onderdeel van het Sinksenweekeinde kunnen we nog lang volhouden, was de conclusie van de voltallige werkploeg.

...de 'schoonkamer' van Radeske nu weer echt een schone, propere kamer is, waarin alle meubels tot hun recht komen. De schilders kozen immers een 'fris en warm' kleurtje. Nu nog een zetel op het stort krijgen en een nieuwe aankopen.

...onze voorzitter ondervond dat het gevaarlijk is om 's nachts de sanitaire behoeftes in het openbaar te doen? Tijdens het werkweekeinde ondervond hij dat, toen hij haast aangereden werd door een auto en een stapje voor of achteruit moest zetten, zodat hij in de gracht belandde. De ongeruste aanwezigen vonden hem dan ook druipnat terug en de vraag bleef open of hij in de gracht belandde voor of nadat hij zijn behoeftes gedaan had.

...een plaatselijke jager meldde dat de grond waarop Radeske staat, ingekleurd staat als jachtgebied. Ondertussen werden de nodige stappen ondernomen om dit kleurtje op de jachtkaart aan te passen.

...er toch ook nog een stukje werk werd overgelaten aan Adriaan, de conciërge in Huize Radeske. Doordat hij blijkbaar niet kwam op de plaats waar de buxusbollen moesten uitgedaan worden, werd er maar gehoopt dat de putten zouden weggewerkt zijn, zodat de groepen daar 's avonds rustig konden keuvelen onder de nieuw geplaatste ledverlichting, zonder Oona wakker te maken.

...Lydia, de vrouw van de betreurde Hugo De Maeyer, 90 jaar werd. Proficiat en op naar de 100!

...de Zolderzangers hun goed hart hebben getoond. Ze schonken een cheque van 1500€ aan de Kompanie in Mortsel, een voorziening waar naast een dagopvang ook zestien gehandicapten permanent verblijven.

...we de **Kompanie** leerden kennen voor de gezamenlijke repetities van de ZWK met Tosangana, die in hetzelfde gebouw plaats vonden en waar bewoners iedereen de juiste drankjes tegen de juiste prijzen bezorgden.

...ook de aanwezige echtgenotes konden meegenieten van de vrolijke bende.

...we na de vorige E.K. een leuk briefje mochten ontvangen van ex-Norbertijn Karel Sijsmans, die het een beetje betreurde nooit meegezongen te hebben, maar anderzijds zijn liefde voor muziek kon activeren via Musica con Gioia.

...ook onze collega-zanger Peter C. mag terugblikken op een geslaagd concert 'Zijsprong' van Il Cuore in Boom voor een bomvolle kerk. Jammer van die vier ontbrekende stoelen op de tweede rij.

...onze vrienden van de Sint-Anna-ten-Drieënkerk op de L.O. op 2 juni een open kerkendag organiseren, met om 15u een rondleiding van Joannes Thuy omtrent de geschiedenis van de kerk.

...ook zangtalent Barbara Dex optreedt op Linkeroever. Ze geeft op 12 juni om 19u30 een concert in de stadsmagazijnen DC.

...het koor van de Sint-Pauluskerk in Deurne ermee stopt, omdat ook de kerk zou verdwijnen.

...de ZWK na haar optreden in de kathedraal van Antwerpen bij de viering van 150 jaar Sint-Norbertus, zich met een bijkomende cursus Duits voorbereidt op het concert van "Die Schöpfung" op zaterdag 26 oktober in Brasschaat.

...de ZWK je verplicht jouw agenda te nemen voor een pas vastgelegd concert op 5 april 2025 in DeSingel met op het programma 'The armed man'.

...je dit concert gewoon niet mag missen, want er zullen op het podium naast ons koor ongeveer 135 zangers het podium bevolken. Uniek dus!

...onze pianist-orgelist Martyn Smits zopas zijn eindwerk afleverde om een MBA-diploma te bekomen. Wij twijfelen er niet aan dat hij daarin geslaagd zal zijn.

..Willy DG helemaal uit zijn zetel tuimelde toen hij in 'Kerk en Leven' (editie 0546 van 29 mei) een groot artikel las over dezelfde 'ontdekking'. Onze schitterende archivaris deed er nog een schepje bovenop door vast te stellen dat de driestemmige mis van Peter Benoit twee keer door ons koor gezongen werd in 2008 en ook nog eens twee keer in 2018!

...ongelovige thomassen onze Eigen Krabbels van april 2018 dienen te herlezen op onze website waar we Willy aan het woord laten en het artikel (M/V) een geschiedkundige achtergrond weergeeft over het ontstaan van de Peter Benoit's driestemmige mis.

...het Sint-Norbertusinstituut wel haar 150-jarig bestaan in stijl vierde, wat niet belet dat er aan de school in de Paleisstraat een groot bord hangt met allerlei vacatures. Kandidaten zijn welkom.

...onze redactieploeg er even tussenuit knijpt ... en er geen juli-editie zal zijn.

Onze voorbije periode ...

Zondag 5 mei 2024 – 10u30

H. Geest – 5de Paaszondag

Vrijdag 31 mei 2024 – 14u00

O.L.Vrouw kathedraal – Misviering n.a.v.
150 jaar Sint-Norbertus

In de nabije toekomst

Zondag 6 juni 2024

H. Geest – 9de Zondag v/h jaar

Zondag 7 juli 2024

H. Geest – 14de Zondag v/h jaar

Verder in 2024

Zondag 4 augustus 2024 – 10u30

H. Geest – 18de zondag v/h jaar

Zaterdag 26 oktober 2024 – 20u00

Jubileumconcert 25 jaar Musica con Goia
Hemelhoeve - Brasschaat

Werkten mee aan dit nummer:

Tony Ah Munn, Peter van Mol, Guido De Graeve, Luc Korthout, Jenny Backx, Ludo Engelen, Rik Neel, Marc Mattheussen, Johan Clerckx, Jan Leers, Raf Van Bortel, Marcel Coppens (v.u.).

